

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Nagy u. u. t. c. z. a Jóna-ház, 1704. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.

HIRDETÉSI DÍJ:
Öt-hasabos polttör 2 egyszeri beiktatásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlő 4 hasabos polttörrel 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főpiacz. Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény, ugymint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

A mérsékelt ellenzék nyilatkozata a választókhöz.

Sok szütyongatás, hosszú habozás, erőködés, gondolkodás után kilépett végre a mérsékelt ellenzék a választók elé valami programféle nyilatkozattal.

Azt mondják, három teljes hónapig dolgoztak rajta, ámbar egyszerűbben és gyorsabban is elvégezhették volna. Kívághatták volna a „Magyarország” vagy a „Pesti Napló” valamelyik vezércikkét s benne lett volna mindaz, a mit most a nyilatkozatban hosszú lére föleresztve olvashatunk. Ennél gyarlóbb és bágyadtabb pronunciamentot nem bocátott még ki soha egy nagy politikai párt, mely a választási harcra indul.

Sajátkép az egész nyilatkozat azt a benyomást teszi az olvasóra, mintha a mérsékelt ellenzék nem annyira harcra és győzelemre akarná buzdítani hivat, mint inkább mentegetni kívánna magát az ország lakossága előtt, hogy ámbar semmi helyes-ök nincs létezésére, még is létezni bátorodik.

E fölfogásból kiindulva a nyilatkozatnak természetesen arra kell irányozni fő-feladatát, hogy a párt létezésének jogosultságát igyekezzék valamiképp bebizonyítani s minthogy erre semmi mást nem tudnak fölhozni, csak azt, hogy a jelenlegi kormány szerintök rossz kormányoz, ők pedig majd jobban fognak kormányozni, természetes tehát az is, hogy e nevezetes okiratnak négy ötödét a jelen kormány elleni vádak foglalják el s csak egy ötödében szól néhány oda vetett frázis arról a szerény nézetükről, hogy ők talán jobban kormányoznának, a mit a multban ugyan, mikor egyikök-másikok kormányon volt, nem tanusítottak, hanem a jövőre nézve ígérnek, — ha akad, a ki elhiszi.

A vádak a kormány ellen a rég megszokottak: tervtelenség, gazdasági, társadalmi, erkölcsi hanyatlás. A támadásnak legkényelmesebb módja. Nem a kormány elkövetett hibáit mutatják ki, pedig hízelnék magunknak azzal, hogy bizony nem késtek volna azt mind egytől egyig oda huzcolni a szégyenpadra, csak találtak volna, hogy mit huzcol-

janak oda, — nem egyes pozitív tetteit itélik tehát el a jelenlegi kormány-nak, hanem általános irányát gyanúsítják s abból merítik vádjuk főforrását, hogy mit nem tett, azaz szerintök elmulasztott.

A jelenlegi kormány a pénzügyek rendezésére alakult, de feladatát nem volt képes megoldani, — ezzel kezdődik a vádlevél, akarjuk mondani: a nyilatkozat. — Ismert régi vád, melyre sokszor megkapták már a feleletet. A pénzügyi egyensúly helyreállítása időbe kerül, ha a nemzet káros megerőltetése nélkül akarjuk keresztülvinni. Időbe került volna még akkor is, ha szerencsétlen csapások, rossz termés, inséges évek, boszniai háboru stb. nem jönnek közbe. De hogy a helyzet évről évre javul, a deficit évről évre fogy, azt semmiféle ellenzéki szemfényvesztéssel nem lehet eltagadni. Ezt a vádat hát jobb lett volna a mérsékelt ellenzéknek föl nem venni a nyilatkozatukba, mert nagyon furesán hangzik az épen azon uri emberek ajkairól, kiknek kormányzása idejében kétszer ily nagy deficitet nyomorogtunk, függő adósságok veszedelmes manőverével segítünk a pillanatnyi zavaron s már rendszer szokássá vált, zálogba adni mindent, a mi csak zálogba adható.

A mérsékelt ellenzék nyilatkozata aztán szemére veti a kormány-nak az adóterhek szaporítását, az adók kiméletlen behajtását, a fiscalis szempont egyoldalú érvényesítését. — Ez a passzus azok számára szól, a kik gondolkoznak nem szoktak. Mert a kik gondolkoznak is szoktak, azt kérdezhették a mérsékelt ellenzék tisztelt férfaitól: vajjon miképp akarják hát pénzügyeinket rendezni s a deficitet megszüntetni, ha az adóterhek fokozásától ugy irtóznak s a létező adók behajtásában olyan nagyon elnézők akarnak lenni?

Na de hát ez a választás idejére iratott s nem kell nagyon komolyan venni.

Lássuk a bünvádi lajstrom folytatását. „A kormány nem képes oly közgazdasági politikát kifejteni, mely a nemzet gazdasági erejét tervszerűen fejlesztené.” — „Évek lefolyása alatt egy lépéssel sem hozatik előbbre fenyegetett nyugoti kivételünk kérdése.” —

„Az egymást követő enquetek szöözönébe fullad az ipari szervezés kérdése.” „A népszámlálás aggasztó csökkenést mutat az ország számos megyéjében.”

A nyilatkozat elismeri, hogy a kormány tett üdvös intézkedéseket is; de mit ér az? Hiányzik a tervszerűség. A kormány ne tartson enquete-eket, ne hallgassa meg a szakértők s az érdekelt felek nézeteit, a kormány ne tördjék azzal; hogy megtele-e valami vagy nem felel a közszükségnek s a létező viszonyoknak. A kormány induljon ki tervszerűleg, készítsen egy rá-mát s huzza arra Magyarországot, akár megy, akár nem megy. Tervszerűség mindenekelőtt, Principienreiteret, a hogy a német mondja.

Ennek a t e r v s z e r ű s é g n e k a hiányát találja föl a mérsékelt ellenzék az igazságügyi politika terén is, valamint a közigazgatás terén. A kormány főhibája, hogy nem indul merev chablonok után, hanem az élethez akarja alkalmazni magát, a mi nem járja. A mérsékelt ellenzék professorai bebizonyítják, hogy egy jó kormány feladata nem az, hogy csak ott és csak úgy reformáljon, a hol és a mint annak szüksége mutatkozik; általános kaptatást, akarjuk mondani: tervet kell készíteni a közélet minden ágára, rendszert, szisztemát, paragrafusba kell önteni mindent. S a jelen kormány ezt nem eszelekedte. Ime, tisztelt választó polgárok, ez az, a mivel e kormányt vádojuk s kérjük, mozdítsátok el.

Ennyiből áll a mérsékelt ellenzék nyilatkozata. Mindazokról a fontos nagy kérdésekről, melyeket a mérsékelt ellenzék hívei e nyilatkozatban vártak: önálló vánterület, magyar nemzeti bank, a közigazgatás reformja stb. egy árva szócska sincs. Valószínűleg meg van az oka, hogy miért. Gondosan kertili a nyilatkozat minden elvi kérdés érintését s olyan határozatlan elmosódott kifejezéseket használ, hogy a világ leg-tígyesebb prókátora sem bírna abból kiolvasni semmit. E tekintetben a jezsuita simaság és tígyesség mintaképeit állíthatni oda e manifestumot; a reaktionarius ép ugy, mint a liberális a maga javára értelmezheti azt. — Nincs abban egyetlen mondat sem, a mit meg lehetne fogni, kisiklik az ember kezei

közül. Az egyetlen pozitív dolog benne az, hogy a jelenlegi kormányt szidják s az 1867 iki alapot fenntartani kívánják.

A ki ilyen nyilatkozat után a mérsékelt ellenzékhez óhajt csatlakozni s követni akarja az ismeretlen, bizonytalan, lefátyolozott valamit, melyről nem tudja, hogy mi lesz az, — hát csak tessék. Magában a párt clubbjában a nyilatkozat fölolvassása rendkívül lehangoló benyomást tett. Többen másodszori felolvasását kérték, mert nem értik. Felolvastatott tehát másodszor is, de még akkor sem értették meg. Néhányan kilépni szándékoznak a pártból.

Debreczen márcz. 24.

„Debreczen kollégáknak ugyancsak meggyült a baja a vezércikkiróval. A multkor az egyik sikre szált, hogy megmentse a haza becsületét a kolozsvári egyetem dolgában s rettenetes prédikációt tartott a kormány-nak olyan állítólagos okirat miatt, a mely soha sem iratott s ha a jámbor cikkiró az újságokat rendszeren olvasni szokta volna, hát már négy nappal a cikk megjelenése előtt értesülhetett volna arról, hogy az az egész historia koholmány.

Hanem a más kárán nem tanul a magyar ember s az általános derűtlenség, mely annak a cikkirónak a vitéz felléptét követte, nem riasztott vissza egy másik bajnokot, hogy meg ne nyergelje Rozinautáját s neki ne vág-tasson a kormány-nak, a mit a „Debreczen” tegnapi számában az olvasók nagy mulatságra megcsellekszik, megtámadván a kormányt, hogy merészelt a kir. főügyészséget arra utasítani, hogy mindazon lapokat, melyek a megölt czárról és az orosz dynasztiáról sértőleg irtak, fogja perbe?

A tisztelt cikkiró ezt a kósza hirt az „Egyetértés” vasárnapi számában olvasta. Persze hogy hétfőn mindjárt olvashatta volna annak a czáfolatát is és megtudhatta volna, hogy abból a hirtől egy szó sem igaz. Hanem a derék férfi, ki hihetőleg csak ugy hébe-hóba szokott újságot olvasni, vasárnap óta nem lévén lap a kezében, azt hitte, hogy a világ még most is ott áll, a hol ő vasárnap elhagyta, megírta tehát dörgedelmes cikkét, hangot adván hazafias aggodalmának, mely igen tiszteletreméltó volna, csak ne késett volna el olyan nagyon.

Kívánunk máskor nagyobb frisseséget s ha már egyáltalán azt tetszik binni oda át,

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

Egy művész ifjusága.

— Beszély. —

Irtá: E. MIKES RÓZA.

(Folytatás.)

Át zellemül lé yén megátszott, hogy nem testével, de lelkével táncol s annak karjai közt libeg, kinek érintése ihletségre hozza. Zoltán szívbe metsző fájdalom nyilalt e kép látására.

Neveléséges, örületes ember! De e pillanatban nem jutott eszébe ez érzés örütsége fölött itéletet tartani, csak azt látta, hogy a martalék, mely után szive két éven át lázas vágygally égett, más karjai közzé menekült.

Le nem vette róluik égő, öldöklő tekintetét.

Ah, hogy kábulnak fokokint, egymás lehelletének édességétől! Hogy repülnek, forognak, örületesen, mintha csak a sir szélég akar-nák így egymást követni.

Végre megszűntek táncolni. Irén alig lihegett, s mégis oly édes, oly boldogító mosolyt vetett Oszkár-ra.

Zoltán szemei vadul forogtak; e látmány eszébe juttatá azt a jelenetet, melyet azelőtt két évvel a Budapesti nemzeti színházban keresztül élt.

Ah, ha ő ezt a boldogságot megzavarhatná! Mily kéj lenne az neki!

Tehát Oszkárt szereti s szeretted akkor is!

Az ellenség leánya, az ellenség fiát! Egy eszme cikkázott keresztül agyán, ni némileg lecsillapítá — „A szülék soha em fogják beleegyezésüket adni e frigyhez. Ki tudja: hátha!

Neveléséges, örületes ember! E pillanatban felelte Lucenziát, felelte ama nőnek iránta tanusított megvetését; felelte azt a nagy szenvedélyes szerelmet, a melyyel keblében Lucenzia iránt mindenre képes volna.

Önkívüli álmodozásaiból egy hang ébreszté föl. Oszkár állt előtte.

— Te hütlén barát! Csakhogy végre föl-talállak. Jer, jer, Irén grófné várja bemutatásodat. Nem is képezed, hogy megrezzent, a mint itt léted fölül tudósítam, tüstént éretted küldött. Olvastuk a magasztalást, melylyel mű-veidat a lapok elhalmozták.

— Mióta van a grófné Bécsben? kérdé Zoltán, csakhogy magáról elterelhesse a beszéd fonalát.

— Pár napja csupán, bizonyos ügy készíté Párisba menetelét s most hazafelé menve, pár napot itt időzik.

— S te utitársá valál nemde? — kérdé Zoltán csipős megjegyzéssel.

— Csak a távolból barátom, mert atyjá-val időzött külföldön, a ki szerencsémre tár-salkodónéjával itt hagyva őt, — haza si-etett.

No de jer, a grófné már bizonyosan iz-gatottan vár; majd lesz időnk később beszél-hetni mindenről!

Ezzel Zoltán karjába fűzé karját s in-kább rohant, — mint ment vele át a sokaságon.

Midőn Zoltán Irénne elé állott, ez szinte látszólag megrázkódott.

Zoltán szintén nem volt képes egyetlen szót ballani, annyira el volt foglulva.

Bezáródott előtte a világ. Nem érzett egyebet, mint azt, hogy végre előtte áll, esz-mény képe előtt.

— Mennyre nehezteltünk önre, hogy el-hagytott bennünket! — mondá Irénne elfogult hangon.

— Nem akartam a bucsuzásnál terhükre válni — mondá Zoltán, magához térve elfo-gultságából.

— Ki az a feltűnően szép asszony! — kérdé Oszkár — ki folytonosan e helyre ta-pasztja villámó szemeit, a melyek jobban ég-nek nyakában lévő gyémántjainál?

Zoltán Lucenziára ismert a kérde-zettben.

Nem ismerem! — volt a rövid válasz — mialatt mélyen elpirult.

— Meg kell tudnom e nő nevét, a ki annyi érdeklődést mutat irántam — gondolá magában Oszkár s magukra hagyta a két hall-gatag teremest.

Ez alatt ismét megzendült a zene, mia-latt Zoltán nyugtalansága perczenkint növe-kedett, látva Lucenzia öldöklő tekintetét felé irányulni.

— Mennyre nyugtalan ön! — mondá Irénne, — hogy saját nyugtalanságát eipa-lástolja.

— Igaza van a grófnének, nyugtalan vagyok.

— S ha én tudnám annak okát? — Igen nagy arczismerettel kellene birnia a grófnének, ha azt csak sejténé is.

— Ki tudja! Itt nem az arczismeről van szó.

— Engedje meg, hogy e lélektani ismerete gyakorlatában kételkedjem.

— Meggyőzzem önt? — Kérem!

— Szabad kérem? — vágott Irénne szavaiba Oszkár, hangját nyujtva, — az első négyes, a mi négyesünk.

Irénne nek nagy áldozatába került le-küzdeni a harcztól, mely lelkére nehezült.

Zoltán önfelédten tartotta rajta szemeit, melyekből azt látszott kiolvasni: ha most én táncolhatnék teveled!

— Ha nem félnék, hogy ellenzésre ta-lállok — mondá mosolyogva Oszkárhoz Irénne, ugy fölkerémem, adja át e négyest Anda urnak, ki épen most fejezte ki a fölötti óhaját, velem táncolhatni.

Zoltánt a föld legboldogabb emberévé varázslák e szavak.

Tehát elsőbbséget ad neki Oszkár-ral szemben.

— Ha a grófné ugy akarja, szivesen — mondá Oszkár, Zoltánnak adva át a tért. Kö-veessenek kérem, hadd mutassam be víza-vémat. Irénne grófné és Zoltán karonfogva kö-vették Oszkárt.

Már néhány lépésnyire voltak Lucenziá-tól, a ki sápadtan, rémege követte tekinte-tével Zoltánt s Irént.

hogy minden kőza hamis hirrel meg kell örvendeztetni olvasóikat, hát legalább ne akkor tegyék, mikor már három nappal előbb minden lapban olvasni lehetett, hogy az egész hirből egy szó sem igaz.

Szentpétervári hírek.

Hivatalos körökben kétségtelennek tartják, hogy a nihilista bizottság újabb nagy merényletet készít elő. A rendőrség által állítólag eddig felfedezett nyomokból azt lehet következtetni, hogy most egyelőre nem a czár személyéről van szó, de hogy kiról, vagy miről van szó, még csak nem is sejtik. Feltehető, hogy az utóbbi napokban nagy fegyverszállományokat foglaltak le, míg eddig a rendőrség mindig csak dinamitot s robbantó készülékeket fedezett fel.

A merénylet alkalmával elfogottak ellen megindított politikai per állítólag ápril 1-én fog megkezdődni. Számos rendőr, továbbá Tegleff kerületi rendőrkapitány nem teljesen teljesített ügyelet miatt elbocsátottak. Azon hir, hogy a gondatlan vizsgálat miatt elfogott Mravinszki tábornok öngyilkossági kísérletet tett volna, alaptalan. A „Petersburger Zeitung” egy nihilista-rejtőkhelelynek felfedezéséről ad hírt.

Egy házban dohánytörsde volt, mely már régen felűnt a rendőrségnek. Az áruforgalom ugyanis nagyon kevés volt, de számos ember fordult meg a boltban. Különösen sok fiatal ember járt a boltba, hol késő éjjel mulattak. A boltban egy csinos nő volt, ki a lakásban egy öregebb nővel, anyjával, és egy kis gyermekkel lakott. Azt hitték, hogy kéjűzet, a kutatások azonban kiderítették, hogy itt forradalmárok szoktak összejöveteleket tartani. Tegnapelőtt házmozgás volt, mely alkalommal kompromittáló leveleket, számos férfi-jelmezt, parókat, álszakállt találtak ott. A tulajdonosnőt, ki vétkenységét tagadja, elfogták. A Sagibenin-utczában is volt házkutatás, melyet megelőzőleg felűnt a ház lakóinak, valamint a butorzott szobák különböző bérloinek névjegyzéke.

Rysakow, (a gyilkos) Gromoff J. F. kereskedő egyik segédjének fia. A segéd már 27 év óta szolgál az üzletben és főnöke, noha az atya is jómodu, fia iránt is kiváló jóakaratot tanusított s 30 rubel havi ösztöndíjat adott neki. Rysakow három óra előre felvette a pénzt, mert a mint jmondá, Pétervárról el akart utazni. A kormány helyreigazítja azo híreket, melyeket a lapok Rysakownak a bányásziskolába való felvételéről közöltek. Az intézetbe 1879-ben csak keveseket vettek föl, mert a helyiség szűk volt s épen akkor nagy építkezések történtek. A jelentkezők közül tehát csak azon fiatal embereknek vettek föl, kiket oly egyének ajánlottak, kiknek hivatalos állása föltétlenül bizalmat érdemel.

1879. május 29-én Wolkonski hercegghez, az államjark miniszterének segédjéhez, ki előbb a pétervári kerület tanfelügyelője volt ilyen felvételi kérvény érkezett. A herceg kevéssel azelettel a tserepovetzi reálgimnáziumot látogatta meg s jelen volt az érettségi vizsgán. Itt az igazgató két tehetséges ifjura irányozta figyelmét, kiknek egyike Rysakow volt. A kapott bizonyítvány alapján azután a herceg egy magánlevélben mint szorgalmas és szegény ifjút ajánlotta Rysakowot felvételre a bányásziskola igazgatójának. Fel is vétetett s az egész időn át, melyet az intézetben töltött, jól viselte magát: rendszeren látogatta az előadásokat és a könyvtárt s 1870-ben az első tanfolyamból a másodikba helyeztetett át. Csak a szünetek után, vagyis f. évi jan. 6-án vették észre, hogy Rysakow eltávozott az intézetből.

Az „Intransigeant” genfi tudósítója jelenti: Rysakowot és Jeliabovot Meikoz jelenlétében villamos útvesztékkel biztatják a vallomásra. Rysakowja kínzás közben vallott, de aztán azt kívánta, hogy végezzék ki. A vád-

lottak ételére belladonnát is fognak tenni, mint Szoloviev ételére tettek, hogy eltempítsák elméjüket és megtörjék ellenállásukat.

A „Golosz” muszka lap ezeket írja: „Jelenleg sokkal inkább szeretünk békében élni az egész Európával is, mint bárki más, mindamelllett kérjük a nyugati publicistákat, levelezőket stb., jobban mondva, sugalmazóikat, tartózkodjanak ügyünkbe való minden, még közvetett beavatkozástól is, ha azt óhajtják, hogy az Oroszországban most uralkodó békés törekvése a titkolt boszuságnak éles érzete ne vegyüljön.

Biztosan meg van állapítva, hogy hét rövid hét lefolyása alatt a város kellő közepén 8 helyen betenhathat másza dynamit lett felfedezve. Annak előállításán legkevesebb 150 egyénu működött közre. Állítják, hogy a nihilista párt a novemberi törvényszéki tárgyalás óta több mint 1000 párhívet nyert Péterváron és pedig nagyrészt az intelligens körből. Az utolsó elfogottak között sok nemes ember is van. K a b o z o f f az állítólagos sajtókereskedő — mint állítják — esténként a bolt bezárása után, a legelőkelőbb termekben fordult meg, mint Meshchersky és Lieven hercegnél, Chanzy nagykövetnél, sőt udvari ünnepekben is részt vett. Iva n o f f nihilistafőnök külföldön G o r t s c h a k o f f a l is sűrűn érintkezett, míg végre ez figyelmeztetve lett reá.

A trónörökös keleten.

Kairó, márcz. 15.

Az egyiptomiak különösen figyelemreméltó eseménynek tartják Rudolf ő fensége utazását s a szegény és műveletlen felah-népség az ország minden vidékéről, még a legtávolabbi lybiai határoktól is tömegesen seregel őssze a Nilus partjain, hogy a „Brins”-eket láthassa s résztvehessen azon fantasztikus ünnepekben, melyek ő fensége tiszteletére rendeztetnek. Azonban alighanem csalódni fognak várakozásaikban. Néhány nap előtt a trónörökös hajójára várakozva, egy fellah-falu kiálló helyén állottam, mikor három beduin jött hozzám, mind szép, erőteljes, izmos alakok, fehér burnuszba burkolva, mivel érdekes ellentétet képezett napbarnította arcuk.

„Uram, mondá az egyik, mi Szensarból valók vagyunk, Tevecordánkat eladtuk a szíuti piacon s most haza megyünk. Hosszu ut áll előtünk. Két hónapig kell folytonosan utaznunk a nagy pusztaban. Hanem mielőtt elindulnánk, szeretnők látni herczegedet. Mondd meg a konzulnak, hogy ne kergettesen el a suaisával (rendőrök). Kaka kerem, Sidi!”

Megígértém keresők teljesítését. „De mondjátok csak, Beni-Biharisz, hogyan képzéletek magatoknak a herceget? — Oh, ő jó herczeg, nagy herczeg! Pasa nimita, Szidi, a messze küllországból, hol a herczegek sokan vannak. (Ezzel egy fényes Mária Theresia-találrt veti ki zsebéből, s mintegy magyarázatul előmbre tartotta.) Ő a keresztények basája, s ha a beduinok a keresztényekkel háboruszkodni fognak, ő meg fogja büntetni a beduinokat.

„Svaja Beni” válaszoltam nekik, hiszen nem a herczeg, hanem a kairói khedive a ti uratok.”

Hitetlenül rázták fejüket. A khedive csak az igazhívók basája, míg a herczeg a keresztények basája. Mindentűt konzulok. Szüiban konzul, Esnetben konzul, Kartumban konzul.” Azután elmondták, hogy a seikjük tanácsolta nekik, hogy ne jöjjenek haza, mielőtt nem látták a herczeget, ki nagy ur, fényes egyenruhában, sok rendjellel a melén, és sok gyémánttal a kardján. Sok basa kíséri őt, mind aranyban és ezüstben; azután mennyi szolgál, szép ló és hajó lesz vele! Még soha sem láttak ilyesmit s nagyon szeretnének mesélni róla szudani honfirtásainak.

Mennyire meglepte őket, mikor a gözös megérkezett s az aranytól és gyémánttól csil-

logó basa helyett egy egyszerű fiatal embert mutattak nekik a herczeg gyámat. Ő fensége skót szabásu szürke zubbonyt, egészen rövid szürke nadrágot, szürke harisnyákat és kicsi szürke sapkát viselt; térdéi tiroliasan, szabadon voltak. Hasonlóan volt öltözve az egész kíséret. A társaság egész nap ugyanazon toilletben marad, egy órákor vagy ha a trónörökös vadászni megy, akkor később-közösen vilás-reggeliznek, s nyolcz órákor a közös nagy teremben ebédre gyűlnek össze; ha vendégek vannak meghiva ebédhez, még azok is utazóruhában jelennek meg.

A fényűző izmail pasa által épített gözös, ha nem is a legnagyobb, de bizonyára a legszébb hajó a Nilus-Hottilában. Neve: „F e y r o u z.” Nagyon keveset különbözik a dunai gözösöktől. Ott, a hol ezeken az első osztályu hajótermek vannak, a trónörökös és legközelebbi kísérete részére szintén hálószobák rendeztettek be. Ő fensége hálóterme nagyon fényesen szereltetett fel. Az egyiptomiak azon nézetből indultak ki, hogy minél magasabb állásu valaki, annál nagyobb pompaszeretete is; Egyiptomban mindenestre áll ez x'oma, de a mi trónörökösünk izlésének nem felel meg. Az ebédek sokkal egyszerűbbek, mint a „Dahabesz”-eken, vagyik a közönséges Nushajók, melyek tucatszámra közlekednek ezen a folyón; s ha a trónörököstől függött volna, bizonyára a selyemmel és arannyal díszített menyeges ágy helyére egyszerű tábori ággyat tettetett volna hálószobájába. A hálószobák felett van a huszonnégy személyre berendezett ebédlő, s e felett a fedélzet, melyet rendszeren csak egyszerű vászon ponyva véd a napnak gyakran türelhetlen heve ellen. A hajó előreszén vannak a harminczöt főnyi kíséret és szolgálomélyzet hálorekesei. Az egyiptomi hajószemélyzettel együtt a fedélzetén közel száz ember van.

A „Feyrouz” azonban nemcsak a legszébb, de ha a vizállás megengedné, a leggyorsabb hajó is volna a Niluson. A trónörökös Asszinnál, a nilusvölgyi vasut határállomásán szállt hajóra, hol Brugs basa és a kíséret néhány tagja már napok óta várakozott ő fensége. Fayumból Asszinnba a trónörökös éjjel utazott vasuton. A fayumi vadászatok annyira eredményesek voltak, hogy ő fensége két nappal tovább maradt ama történelmi nevezetességű óazon, haem már tovább nem akarta vártni a konzulokat, kik mindenütt ünnepléyes fogadtatást készítenek számára. A fayumi vadászat eredménye ez: hat farkas, öt sakál; két hiuz, nyolcz hína, és számtalan — mindenféle marder: főképen pedig saskeselyű, sólyom, flamingó, pelikan és daru. Vadászók, mire pedig leginkább számítottak, egyáltalában nem mutatkoztak. A trónörökös minden elejtett vad börtet kitömeshez előkészítette s Hodek, a kitömő, azt mondja, hogy e seereg bundával egész éven át dolgozni fog.

A trónörökös Fayumban egészen az afrikai utazók módjára élt: sátorokban lakott, tábori módra evett s tevéken vagy zamarakon nyargalt. A sátorokat, számszerint tizenegyet, a pusztá által határolt berket-el-Ke-run tó közepén fekvő szigeteken ütötték fel; s miután a tó partjain egyetlen felu sincsen, a trónörökös egészen zavartalanul tűzhetette a vadászat nemes sportját, a mi valóságos ritkaság, mert az arabusok rendszeren messziről összesereglenek, hogy ő fenségét láthassák, mi által azután a vadakat rendszeren — elriasztják.

Szüiban az osztrák magyar konzulátusi ügynök, ki mellesleg megjegyezve, ha ugyan szabad e kifejezést használnunk, telivér arabs, népezen felsült a nagy buzgóssággal tervezett ünnepléyeivel. Ő fensége ugyanis 27-e este helyett 28-án reggel és pedig nagyon kora reggel (öt órákor) érkezett oda. — A konzul urának jó sokáig kellett feszengeniök szük európai diszgyenruhájában, de türelmesen megállták helyüket s épen úgy velök maradt az összegyűlt közönség is. De ő fensége nem elégedett meg az elkészéssel, hanem azt azzal tetézte, hogy a pályaudvarról közvetlenül a

hajóra ment; s a pompás elfogadó sátor, a dialalivék, zászlók, a reggeli szürkületben ugyanis elhalványuló lampionfűzrek stb. tehát egészen kárbavesztek. Annál inkább méltányolta a trónörökös az ügyesen készített s drága szőnyegekkal borított lépcsőt, melyet a konzulok s a meredek és piszkos parton való lejárás megkönnyítésére állítottak fel.

Kárpolásul megígérte a trónörökös, hogy visszatérőleg két napot fog időzni Szüiban; s a konzuloknak tehát elég alkalmuk lesz kellő fényben ragyogtatni vendégszeretettüket.

Az utazás a Niluson Asszinnól Lukszorig igen kellemesen, minden baj nélkül telt el. Az egyetlen s egyszersmind elmaradhatatlan kaland az volt, hogy a hajó egyszer felűtt egy nagy homokzatonyra. E felülések a pósta-gözsöknél s a Cook-féle kirándulógyachtoknál is annyira mindennapi, hogy rendszeren számításvé tétnek az utazási idő meghatározásánál. A „Feyrouz” emberei a vízbe ugrottak, leoldották a csolnakokat s lódtian igyekeztek a hajót; a gép is dolgozott, a mennyire lehetett. Így több órai munkával sikerült megszabadítaniök a megfeneklett gözöst. A trónörökös és Ferdinánd nagyherczeg ezalatt paripákra szállottak s madarakra lödöztek.

„P. H.”

A debreczeni nöegylet zárszámadása.

B e v é t e l: Pénztár maradványa a mult évről m. k. arany 4. 1352 frt 19 kr. A 4 arany feiváltva 5 frt 60 kr-ával 22 frt 40 kr. Alapítók fizetése 150 frt. Alapítók fizetése kamatban 263 frt 80 kr. Részvényesek fizetése 305 frt. Egy pártoló tag fizetése 3 frt. 15 drb vasuti kötvény szelvény után, kamat 104 frt 34 kr. Kegyes adományokból 206 frt. Ezüst sorsjátékra, 6 drb jegy ára 50 kr-ával 3 frt. Tombolajáték jövedelme 16 frt 80 kr. Késpénz kivétel a debr. takarékpénztárból 2000 frt. 16.898. számú takarékpénztári könyv szerint 500 frtnak 5 százalék kamata, 1880. jan. 22 től máj. 26 ig 8 frt 54 kr. Az árva-ház javára adományok 110 frt. Ház- és föld-bérekből 135 frt. Összesen 4680 frt 7 kr.

K i a d á s: 1879. évben tartott közvacsorának utóköltsege 43 frt. Az 1437. sz. árva-házra tett költsege ez évben 60 frt 28 kr. A 16.898. számú takarékpénztári könyv szerint 500 frt. Segélyezésre 1162 frt. Évi költsegre 299 frt 61 kr. Az 1433. sz. ház vétel-ára, a kerítés költsegeivel 877 frt 82 kr. Árvák tartására 1214 frt 98 kr. Egyenleg 522 frt 38 kr. Összesen 4680 frt 7 kr.

V a g y o n k i m u t a t á s: Kézpénz a pénztárban 522 frt 38 kr. Kamatozó értékpapirokban 1543 frt 80 kr. Az árva-ház régi telkén felszerelés 139 frt 41 kr-ból 10 százalék levonattal 125 frt 47 kr. Az 1437. sz. ház értéke, mult évi kimutatás szerint 8268 frt 79 kr. Ez évben okmányok kiállítására, ház javításai költsegekkel 60 frt 28 kr.

Az 1433. sz. ház vételára a kerítés költsegeivel 877 frt 82 kr. Követelése az egy-letnek 357 frt 64 kr. Alapítók tartozása tő-keben 4795 frt. Alapítók tartozása kamatban 702 frt 20 kr. Részvényesek tartozása 392 frt. Pártolóik tartozása 110 frt. Elhelyezett tőke a debr. takarékpénztárban 18.135 frt 51 kr. Összesen 35.890 frt 89 kr.

A mult évi vagyon kimutatás volt 36.126 frt 23 kr. A mostani 35.890 frt 89 kr. Vagyon apadás 235 frt 34 kr.

Debreczen, 1881. január 1.

Márton László
nöegylet. pénztárnok.

K ü l f ö l d .

Az angolok és boerek közti béke. Az alsóházban Gladstone tudatja a boerekkel kötött békefelteleteket, melyek azt határozzák el, hogy Transvaal ismerje el a királyno fenhatóságát, a boerokat pedig teljes önkormányzati joggal ruházzák fel, fentartván a külügyek fö-

Zoltánt nem hagyta el férfias erélye s nyugodtan felelt — Épen anyi jogom van itt-lenni mint neked!

— Hazud-z! — kiáltott föl a magán kívül — mielőtt Irénne m-gához tért s bággyadt szeméit körül hordva a termen s Zoltánon feledé.

— Mi baja volt a grófnőnek? — kérde Oszkár Irénne kezét megfogva.

— Semmi bajom — mondá reszketeg mosolylyal egyik bággyadság, de remélem ez is elmúlik.

A ma esti vonattal ön haza utazik nem de — kérde Oszkár, inkább paracsoló, mint kérdő hangon Irénnéből.

Irénne zavarba jött e kérdésre, mert hisz ő nem akart elutazni.

— Remélem rendeleteket adott a csomagolásra.

— Valóban nem tevém — mondá Irénne mintegy bizonyos uralom alatt állva. Én nem akartam ily gyorsan haza utazni.

— De ön haza fog menni! — mondá Oszkár bámulatot keltő parancsoló hangon.

— Ha úgy akarja, legyen! — mondá Irénne fejét bággyadtnan csüggesztvén le s többé egy hanggal sem ellenkezett.

Mi volt ez? Zoltánnal felfordult a világ. Tehát csakugyan Oszkárt szereti, mennyire szeretheti, hogy ily alá van vetve akaratának.

Oszkár ez alatt Irénnéhez hajolt, mintha Zoltán jelenlétére mitsem adna. (Vége köv.)

Midőn Zoltán mellette elhaladt, oda sugá: — Haza akarok menni: kövessen: Zoltán nem hallotta Lucrezia szavait.

Ő csupán Irénne lélegzetének kábító édes lehezt érezte s remegő kezének melegét, mely virágkönyűséggel nehezedett karjára.

Nem hallott, nem érezett mást, mint azt, hogy röpi: a boldogság szárnyain, e földről, egy angyalt vive karjain.

Egyszerre nagy zaj keletkezett a teremben.

Lucrezia ájultan esett össze. A zene elhaltatott s mindenfelől összesereglettek a szép hölgy segélyére, kit azonnal kivitték a teremből s kevés idő múlva sikerült magához teríteni.

Alig jártatá végig bággyadt tekintetét a körülte sereglő résztvevők közt, ujra szédület fogta el.

Zoltán nem volt mellette.

Táncrendjéből kiszakított egy levélkét, pár szót irt reá s megbizta az egyik ott ácsorgó ifjút, adná át Anda Zoltánnak e levélkét.

Aztán kocsijához vitette magát. Beült; azonban maradást paracsolt kocsisának.

A kis levélkére e szavak voltak feljegyzve: „Ha kedves ön előtt életem, azonnal utánnam jó, lent várok kocsimban.”

Zoltán midőn a pár sort átfutá tekintetével, számalmat érzett a szerencsétlen nő iránt, ki szenvedélye által annyira hagyja magát ragadtatni.

Előérzete sugta: Ha nem engedelmese-

dik a herczegnőnek, örült szerelme a legvég-sőre kényseríti.

Elbucszott tehát Irénne grófnőtől, kivel épen a legszelemesebb társalgásba mélyedt, hirtelen közbejött okt hozván fel távozására.

— Holnap, mint igéré! — mondá Irénne, nyájas mosolylyal nyujtván neki kezét —

— Holnap! viszonzá Zoltán boldogan l s távozott.

Sietve ment le a lépcsőkön s a herczegnő ott várakozó kocsijába lépett, az inasnak jelt adva a hazamenetelre.

— Mily könnyelműség öntől Lucrezia, e hideg időben, ily könnyü öltözékben lent várakozni!

Lucrezia, ki mind két kezét márvány arczára tapasztá, hogy könnyeit megakadályozza, nem látszott hallani az ifju szemrehányó szavait.

A kocsi-lámpák reszkető fénye sirihalvány világot kölcsönzött a nélküli is fehér arczának.

Zoltán a szájalom egy nemével nézte Lucreziát, aztán csöndes hangon pár megnyugtató szót intézett hozzá; de a herczegnő zokogása elnyomta azokat.

Végre hevesen ragadta meg Zoltán mindkét kezét s szolt: — Tehát nem csupán ideálkép az, mely az ön ágya fölötti madonnát ábrázolja. Ő él... szereti őt... — kiáltott föl kinosan. — Azért utasítá vissza kezemet —

Zoltán egyetlen szerető szót sem talált, melylyel a herczegnő lelki háborodását talán lecsöndesíthette volna.

Szólanul, magába mélyedve ült, miáltal a herczegnő csöndes zokogásban tört ki.

lötti ellenőrzést. Transvaal fővárosában angol ügyök fog székelnéi.

A bizottság, mely Robinsonból, Woodból, Wilbiersből és a Fokföld főbírájából áll, fontolóra fogja venni a benschültek érdekeinek oltalmára és a határügyek rendezésére vonatkozó feltételeket, valamint azt a kérdést is, vajjon a Transvaalról keletre bizonyos határokon belül fekvő területek melyiket válasszák meg. A boerok eltávoznak a Nektől és visszatérnek hazájukba. Az angol helyőrségek sem előre nem nyomulnak, sem hadikészleteket nem küldenek Transvaalba.

Madridban Oszuna herceg palotájában egy bombázó még meg gyújtott kanóccsal találtak és azt a rendőrségnek adták át. A meggyilkolt czárról annak idején néhány francia lap gyalázó s a meggyilkoltatást dicsőítő cikkeket hozott. Most a hírlapok közül ezert Lecondignet a „Citoyen” szerkesztőjét hat havi fogságra és 2000 frank pénzbírságra, Leccourt, ezen hírlap géraniját három havi fogságra és 2000 frank bírságra, Vesiniert, a Juvenál szerkesztőjét és Bicoist, a „Revolucion sociale” géraniját hat havi fogságra és 2000 frank bírságra, Rochefortot, a Intransigent szerkesztőjét és Delpiéret, ezen hírlap géraniját 1000 frank bírságra ítélték el.

Irodalom és művészet.

— Az Árpád irodalmi és nyomdai intézet kéri a t. cz. közönséget, miszerint E. Miks Róza „Jelenetek az életből” cz. beszélyére kiadott íveket, legalább e hó végéig, vagy a kiadóhoz Szarvasra, vagy a szerzőhöz Nagyváradra beküldeni sziveskedjenek.

— Liszt Ferenc emlékoszló. A soproni „Dallúzer” című férfialáda Liszt Ferenc ünnepelt zeneművészi születése 70 ik évfordulója alkalmából emlékoszlopot szándékozik Sopronban felállítani. Az évforduló f. évi október 22-én lesz. A nevezett daláda bizottsága felhívást intéz a nagy közönséghez, s vállalatait annak adományok által való támogatására ajánlja. Az adományok Brenner Sándorhoz, a vállalat pénztárnokához, f. évi május 15-ig küldendők. Az emlék leleplezése a f. 1881. évi ősz napjaiban történik. A nemes adakozók annak idején megkapják a teljes költségvetést és az ünnepre vonatkozó meghívást. — Új zenemű. Táborosy és Parsch zeneműkereskedésében „Komoly ábránd” című zenemű jelent meg Thern Karolytól. Ára 1 ft 2 kr.

Napi hírek.

— Előfizetőinkhez! Szives bizalommal kérjük fel úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket, hogy előfizetési pénzeiket, melyekkel hátrányban vannak, minél előbb beküldeni, a jövő évnegyedre pedig előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. A „DEBRECZENI ELLENŐR” kiadóhivatala.

— Néh. Révész Imre siremléke javára színházunkban szombaton előadás fog tartatni. Azt hisszük, hogy felesleges ez estét bővebben is közönségünk figyelmébe ajánlani. Gondolni se merünk arra a szegényre, s mi városunk közönségét az esetben érné, ha ez este is üres maradna a színház.

— A debreczeni tisztviselők ösnegyző egyesületének t. tagjait tisztelettel értesitem, hogy Debreczenből történt áthelyeztetésem következtében az egyesület folyó ügyeit máfól kezdve tek. Borsos Ferenc helyettes igazgató ur vezeti. Mivel tehát én csak még a f. hó 27-én vasárnap délután 3 órakor a városháza nagytanácsmében tartandó közgyűlés ügyeinek vezetésével vagyok megbízva, hozám csak ezen ügyekben méltó tasanak fordulni. Egy idejűleg még felemlitem, hogy ezen körgyűlésben csak azon t. tag urak bírnak szavazattal, kik szavazó jegyüket holnap pénteken este 6 óráig egyesületi helyiségünkben átvették. Debreczen, 1881. márcz. 24. Oprisiu Péter egyesületi igazgató.

— A „Gazduram felesége” című 3 felv. népszínművet vasárnap adták elő Aradon. Az aradi lapok nagy előszeréssel emlékeznek meg e műről, dicsérik ügyes eleven jeleneteit, jó eredeti alakjait s mi fő szép zamatós tösgyökeres nyelvezetét. Kinyilatkoztatják, hogy az előadott pályaművek között a közönségnek ez tetszett legjobban, s a szereplőket nyílt jelenetben is többször kihívták, de hogy az 500 francot egy vagy pedig a Margitai Dezső „Ezres bankó”-ja nyeri é el, még nincs eldöntve. A „Gazduram felesége” szerzője Karczag Vilmos lapunk belmunkatársa, ki Szabolcsi Lajossal a „Színműírók” című vigjátékért az academia Műhely pályázatán is dícséretet aratott.

— A zágrábi s általában a horvátországi inséggel küzdő lakosok javára rendezett gyűjtésekből városunk 101 ft 01 kr. gyűlt be. Ehez a város 500 ft. segélyadományt is hozzászámítva városunkból 601 ft 01 kr. küldetett a belügyminiszterhez, illető helyre juttatás végett.

— Ki nyert? Azon pamut takarót, mely városok és keresztnyekre kijátszatott, a huzás Zádor Lajos kereskedésében megtörténvén, a „Fehér templom” — nyerte el.

— Nyíregyháza városában tartandó országos vásárunk közönségét is közelebbről érdekelvén, a hivatalos lap után tudatjuk, hogy a f. év márczius 7-re esett, de meg nem tartott országos vásár helyett f. év április hó 4-én pótvásár fog tartatni.

— Belügyminiszteri körrendelet szerint a törvényárt, törvény gyűjtemény és rende-

tek tára 1881. évtől kezdődő évfolyamán ezután a közönség részéről Nágel Ottó budapesti könyvkereskedő által szerezhették meg. — A hivatalok pedig a belügyminiszterium útján kapják.

— Egy csevegés ára. Páris egyik legnépszerűbb hírlapírója, ki szegény gyermekek javára gyűjtő bizottság élén áll, e minőségében meglátogatta Rothschild Alphose bárónt is, ki a maga részéről tíz 20 frankos aranyat adott át. Rothschild neje azután élénk társalgásba kezdett a napi események felől, mit azonban sajnálkozva szakított félbe a hírlapíró, mert „megértem barátainak ugymond, hogy estéig 10,000 frankot fogok gyűjteni s lássa báróné, eddigi fáradságom, az ön adományát is beleszámítva, összesen 800 frankot eredményezett.” Rothschild báróné nevetve válaszolt: „Közönséges pénzkérdés ne zavarja a mi beszélgetésünket,” — azal irásztalához ment s a journalistának 9200 frankról szóló utalványt adott át.

— A trónörökösöz, midőn Beyrutba érkezik, az a leppői osztrák-magyar consuls Moisu Picciotto két arab lovat fog vinni, melyet esküvője alkalmából ajánl föl a trónörökösnek. A consuls kiváló sportsman, s Aleppo környékén saját ménese van arab lovak számára. — Picciotto, ki a királynak is már kétszer küldött arab paripákat ajándékba, — Aleppo-nak leggazdagabb embere:

— Rémes dráma színhelye volt kedden este — mint az „Arad és Vidéke” írja, az aradi postahivatal. Tasnádi József postatiszt a hivatalos helyiségben este 7 órakor szíven lőtte magát. A helyszínen nem okozott rögtön halált. A helyszínen azonnal megjelent az orvos és később az alkapiány. Az orvos kérdésére, hogy miért követte el e szörnyű tettet, azt felelte, nincs okom rá! A fiatal csinos férfit, általánosan ismerték Aradon. Az eset roppant izgalmat keltet városzerte. A szerencsétlen férfinak fiatal, szép neje van.

— Tolvaj marquis. A párisi „Louvre”-ban, e roppant áruházban, egy igen elegánsul öltözött férfi és nő régóta magára vonta a segedék figyelmét. Megsokalták, hogy a nagyuri pár folyton ott forgóldott, s jelentést tettek egy rendőrnek. A rendőr azután folyton szemmel tartotta őket, s rajtaesiepte, a mint egyikét csebecséséret elrejtették. A férfi: Marquis de Bolet, több nagyrendnek lovagja, a nő pedig, a marquis barátja: Degouve de Nuncques kisasszony, egy béthune-i régi család sarjadéka, 26 éves szép nő, kivel Belot pár évvel ezelőtt Nizzában ismerkedett meg. Belot marquis 1868 ban III. Napoleon egyik követének leányát, de Malaret kisasszonyt vette nőül. — Mindene meg volt ekkor, mi a földi boldogsághoz szükséges, nagy vagyon, egészség, szerelem, tekintély; 1872-ben azonban már semmi sem maradt a nagy fényből. A marquis azután fokról-fokra selyedt, pár évre eltűnt ismerősei szemei elől, míg végre 1877 ben ismét főbukkant Nizzában, hol megismerkedett egy volt színésznővel, s ics volt iszakosságaról. Innen is eltűnt barátnejával együtt, míg ismét Parisban meit fel a napokban Nuncques kisasszonnyal. A törvénszék a kisasszonyt fölmentette, a marquist azonban hat havi fogságra ítélte.

— Családi tragédia. Bukarestből írják e megrendítő esetet. Ausztazius, a Kalafatban álomásozó első dorobonz-czred hadnagya több év óta jó egyetértésben élt Bratianu elhalt postahivatalnok leányával, habár életmódja igen sok panaszra adott okot és feleségének helyzete nem a legkellemesebb volt. Multi pénteken férjének benső barátja, Policzá Leo ndás kereste fel s igen fontos közlendőt lévén, bevárta barátja hazajöttét. Mintegy fél óra múlva hazajött a tiszt és midőn feleségével meglátta Policzát, a féltékenység rödgégtől űzette a melék szobába rohant, rovdert ragadt s rálőtt fiatal nejeire, kinek a löveg mellébe hatolt. A szegény ártatlanul gyanúsított asszony kétségbeesett fájdalom sikoltás után egy lépést tett férje felé, azután halva rogyott össze. A dühögő erre némán ott álló barátjára lőtt s őt is halálisan megsebitette. A véres tett elkövetése után egyenesen a sürgöny hivatalba rohant és anyósától minden további részletezés nélkül lakonikus rövidséggel neje mennyasszonyi ruháját kérte, hogy abban eltemesse. Ezután önkényt jelentkezett és bevalotta gyilkos tettét.

— Megrendítő eset történt kedden este Budán. Lakner Nádor pénzügyminiszteri osztálytanácsos 10 éves fia Ferenc 4 órakor az iskolából hazatérvén, társaival játszani ment a Ferdinánd-bástyára. A szerencsétlen fiu játszás közben lebukott a bástyafokról, s eszméletét veszítve terült el a földön úgy, hogy egy a segélykiáltásra elősietett rendbiztos szállította haza szülei házához. Az előhívott orvos konstatálta, hogy a gyermeknek balszeme egészen kifolyt, jobb szeme súlyosan megsérült, s koponyája csaknem egészen ketté hasadt. Még lehet ugyan, de életben maradásához semmi remény. A szerencsétlenség azonban ezzel még nem volt teljes. A fiu átjya előhivatván, midőn fiát meglátta, eszméletlenül rogyott össze. Az orvos félőrai fáradozás után életre hozván, konstatálta, hogy Laknert gutatús érte s hogy lábai meg vannak benuva. Most az apa is életveszélyben van. Lakner budai házbirtokos s nagy-számu családja van.

— Örliási halat mutogattak néhány nap előtt a fumei haltären a velenzei halászok. Hossza három méter volt, teste szélessége a közepén 2 méter, fejének mérete pedig minden irányban 1 méter. Halalakja volt, de feje csaknem egészen gömbölyű. Gyomrában pár fiatal delint találtak, szájjában pedig mintegy 30—40 mozgó foga volt. E szörnyet a velenzei halászok — a kik különben e vidéken

hónapokon át halásznak Fiume és vidéke piaczinak, — a Vaglia sziget szomszédságában fogták hálóval.

— Borzasztó vérengzés. A bucaresti hírlap írja: Beriad és Vaslui közt a közelmult napokban iszonyu büntetett követtek el. Két papi ruhába öltözött rabló lépett be egy közbirtokoshoz s éjjeli szállást kért. A házigazda szívesen látta őket. Korán reggel a lapok egyike felszólította házigazdáját, hogy vezesse a templomba. Alig hagyták el a házat, midőn a hátramaradt pap a gazda nejeire rohant és halállal fenyegetve őt, a pénz előadását követelve. Az asszony erre azt felelte, hogy penzük a pinczében van elásva. Lementek a pinczébe és miatt az állítólagos pap a földet felásva, a földet kutatta, az asszony rázárta a pinczeajtót s lányát férje után küldé a templomba. A leány épen utnak indult, midőn a másik rabló kivont késsel reohant és meggyilkolta. Az anya kétségbeesett fájdalom-ban nehéz kalapácsot ragadva fejbévágta vele a gyilkost, ki szörnyet halt. Eközben előjött a házigazda és tanuja volt e borzasztó jelenetnek. Ő és felesége erre a pinczébe mentek, hol a másik rabló reájok rohant és a gazdát egy késszurással megölte, az asszony kalapácsával ennek fejét is ketté hasította. Mindeme borzasztó dráma alig fél óra alatt folyt le. Az asszony megörlt.

Ldójárás mártusi 23-án.

— Európában: A depresszió (751—754) a kontinens keleti részében van: a légnyomás (768—769) nyugoton hamar feltűnve, keleti irányban sebesen halad Magyarország nyugoti részének (754). A nyomás különböző szelek nagysága miatt erős szelek mellett az idő északkeleten boros, részben csapadékos, a hőmérséklet kisebbedett.

— Hazánkban: Többnyire északi és északnyugoti erős, helyenkint viharos szelek mellett az idő általában boros, csapadékos, többnyire havas, esős. A hőmérséklet általában lejjebb, a légnyomás pedig fölébb szállt. Nagy-Szeben táján helyi depresszió (751) Fiumében pedig tegnap dében éghibóru volt. Az e hó 17-én előre jelezett meleg, csapadékos hajló idő boulo jellegűvé véget ért.

— Kilátás a jövő időre: Hazánkban a jövő napok derül jelleggel eleinte hűvösebb, később melegebbek, miundikább csendesebbek és szárazabbak lesznek.

Közzgazdaság.

— A budapesti terménycsarnok távsürgönye. Budapest mártusi 23. A mai gabonatózsdén buza kész áruban valamivel gyengébben kínátott. A malmok sem igen vásároltak, mivel a legutóbbi három nap alatt nagy mennyiségben vásárolt buza átvételeivel voltak elfoglalva és ezenkívül tetemes készleteiket gyarapítani egyidőre nem hajlandók.

— Az üzlet irányzata ezen körülmények dacára igen szilárd volt és a forgalomba került 9000 métermázsza buza a teljes jegyzési árak mellett vitetett el a piacról.

— Legmagasabb ár gyanánt fizetett 782 k. tisztavidéki búzárt 13.10 ft, le kisebb ár gyanánt pedig 75.5 k. szerbiai búzáért 11.37 1/2 ft.

— Hivatalosan jegyzetelt: Szokványbuza tavaszra 11.35 — 11.40. Szokványzab őszre 10.30 — 10.35. Bányásig tengeri május—juniusra 5.85 — 5.88. Szokványzab tavaszra 6.35 — 6.40.

— A gyümölcsfák megtisztítása mohtól. Közönséges fahamból nem tulságos erős 10 liternyi lug készítettik, ezen lughoz azután hozzáadatik 1/4 kiló karbolsav, ezen keverék megfőzve, meleg állapotban hozatik a fa mohos helyeire egy szalmaszöprű segítségével. Néhány nap múlva minden moh a legutolsó darabkáig lehull a fáról s egy évig az illető helyen nem is mutatkozik. A fa ezen eljárás foganatosítása mellett legkisebb károsodást sem szenved.

— A borok nyálkás erjedése, nyulódása ellen. A nyálkás, nyulós borok orvoslására a „Monteur de la Bras-erire” francia lap az izsópfüvet (Hysopus officinalis) ajánlja, mely mint ismerve van, házikertjeinkben mindenütt találhatik s mely erős és kellemes szaga miatt sokféle czélra alkalmaztatik. — Az izsóp az ajakassvirágu növények közé tartozik, levelei erős illó olajat s nagy mennyiség e tannint (csersavat) tartalmaznak. — E czélra 125 gram izsópfüvet szárított állapotban lemérünk s 2 liter forró vízzel leötvén, 10—15 percz múlva a nyálkás borba szűrjük papiros filteren. Ezután borostorral vagy tiszta karóval az oldatot a borral jól elkeverjük s az akonát gyengén a hordó szájába illesztjük. — Hogy mennyi kell ez oldatból egy bizonyos borba, — azt úgy tudhatjuk meg legjobban, — ha egy liternyi palaczkban tartott borral teszünk — cseppekkel előleges kísérletet s így nyert kulcs szerint adunk az oldatba a kérdéses bormennyiséghez. Mihelyt a bor megtisztult, 8—10 nap múlva azonnal kénezett hordóba fejtjük azt át.

— A bikák megszelídítése, illetve minden vad mozgás megakadályozására a legjobb módszer: még az istállóban a bikák farkát hátukra visszahajtani és végét kötelek segítségével a szarvakkhoz megerősíteni, úgy hogy az állat fejét fájdalom nélkül le ne hajthassa. Ezen módszer természetesen legelőken nem alkalmazható, a hol éppen a legveszélyesebbek szoktak lenni. — Legelőn legjobb, ha az áll-

latoknak kis deszkaszemfűdőt vagy megfelelő nagyságu zsákrongyot akasztunk szemel elé, úgy hogy csakis a füvet láthatják. Valamennyi szer között azonban a leghatásosabbak az orrkarikák.

Piaczi árak a heti vásáron.

1 hectoliter buza	8.62—9.76
1 „ kétszeres	7.49—8.13
1 „ rozs	6.66—7.32
1 „ árpa	3.74—4.06
1 „ zab	2.20—2.68
1 „ tengeri	3.66—4.22
1 „ köles	3.74—4.06
1 „ köles kása	8.94
1 „ zsák burgonya	1.65
100 kilo szalonna	60, 61 1/2, 63.
100 kilo háj	60, 61 1/2, 63.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenör” eredeti táviratai.

— Bécs, márcz. 21. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. egy római tudósítása szerint Luganóban, Schweizban legközelebb a forradalmi pártok értekezletet tartottak. Ez értekezlet czélja volt tanácskozni azon eszközök fölött, a melyek segítségével általános forradalmi fölkelés volna előidézhető. Egy az értekezleten résztvettek közül, bizonyos Cipriáni, ki azzal bizatott meg, hogy Olaszországban igazságon, az olasz hatóság által Riminiben elfogatott.

— Bécs, márcz. 23. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. egy constantinápolyi tudósítása szerint a kurdok fölkelése még mindig nem fojtatott el és a kurdok feje Obeidulla h még folyton arra törekszik, hogy a többi Sheikot is el-lenszegülésre bírja.

— Róma, márcz. 21. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. jelenti: Az olasz kormány elhatározta, hogy Skutariban tartózkodó consulját, Zerbontit, kinek működése utóbbi időben többszörös panaszra szolgáltatott alkalmat, onnan visszahívja és más kevésbé zavaros állomásra helyezi át.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VIII. Bérlet 1. szám. Péntek márczius 25.

GAZDAG HÁZASSÁGOK.

Legujabb vigjáték 3 felv. Szombaton márczius 26-án.

Néh. RÉVÉSZ IMRÉNEK emelendő siremlékké javára

Babérfa és koldusbot.

Dráma 5 felvonásban.

Erték és váltó-folyam a bpesti tőzsdén. — Márczius 23. —

	Útolsó árkelet.	
	Pénz	Ára
Magyar vasuti kölcsön	128.25	128.50
„ 1869. keleti v. áll. kötv. 6%	85.—	85.25
„ 1873. „ „ ar. v. ez. b. 5%	101.50	102.—
„ 1876. „ „ arb. 5%	88.—	88.50
„ nyerevénykölcsön 100 ft.	116.25	116.75
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	107.80	108.—
1871-ki magyar államkölcsön 5%	—	—
Magyar aranyár. adom. 6%	103.75	106.25
„ „ „ 6%	113.—	113.20
Földterhermentes. kötv. magy. 5%	96.25	96.70
„ „ „ 5% tennesi	94.—	94.50
„ „ „ 5% horv. orsz. 5%	94.50	95.—
Magy. jelz. urb. vált. kötv. 5%	92.—	92.25
Szöllődzsma vált. kötvény	94.50	95.—
Pestvárosi kölcsön 1870-ből 6%	102.75	104.25
„ 1871-ből 6%	103.75	104.25
Budapesti kölcsön 1880.	99.50	100.—
Magyar ált. hitelbank részv.	267.—	267.50
Oszt. ak. magyar bank részv.	805.—	810.—
Első hazai takarékpénztár	8850.—	8900.—
Magyar földhitelintézet záloglev. 5 1/2%	102.25	102.50
„ „ 5%	100.75	101.—
„ „ 4 1/2%	94.25	94.50
„ „ 4%	180.50	181.—
Oszt. kir. arany (vert)	5.52	5.54
Oszt. magyar 8 ftos arany	9.29	9.30
20 frankos arany	9.20	9.30
Német birod. bankjegy 100 m.	57.20	57.25

Vasuti személyvonatok menetrende.

Indulás: Budapestre, Czeglédre Nagyváradra: délután 12 óra 88 perczok. este 9 „ 30. Nyiregyhádra, Miskolcra, reggel 7 óra 45. d. u. 3 „ 25 perczok. este 9 „ 10. Szatmárra, Királyháza: reggel 4 óra 10 perczok délután 4 „ 24. Erkezés: Budapestre, Nagyváradról reggel 3 óra 40 perczok. d. u. 8 „ 10. Miskolcra, Nyiregyhádról: reggel 9 óra 30 perczok. d. u. 13 „ 18 perczok. este 8 „ 50 perczok. Szatmárról, Királyhádról: dében 11 óra 54 perczok este 8 „ 07. Felelős szerkesztő: Kutsai Imre. Főszerkesztő: Vértesi Arnold.

